

cip

Konji, Konak i Nada

Vrbovec, ožujak 2014.

Sadržaj

- 3 Uvodna riječ
- 5 Počeci
- 8 Konjički klub Vrbovec
- 10 Nada - udruga ta terapijsko jahanje
- 14 Drugi o Nadi
- 19 Rekreacija
- 21 Starački dom za konje

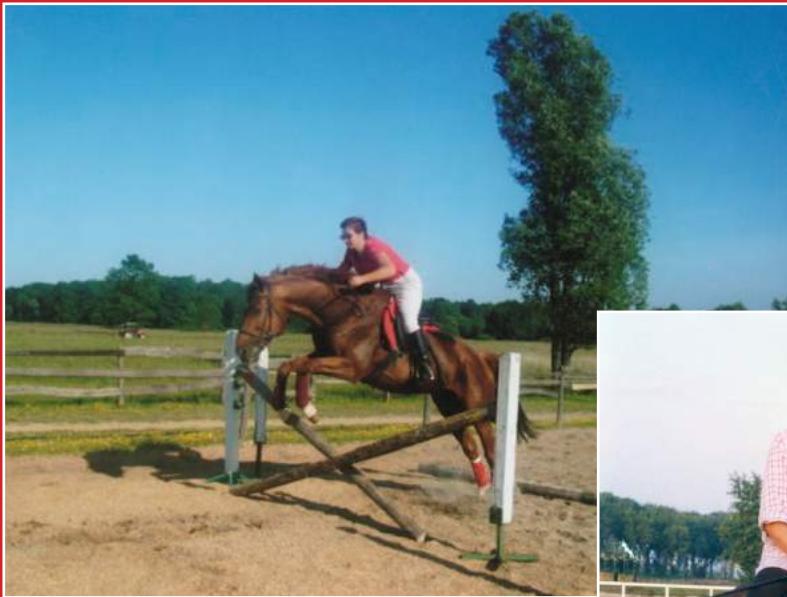
Uvodna riječ

Konji su se pojavili prije 60 milijuna godina. Nakon ledenog doba počeli su se udruživati u stada i došli su u kontakt s ljudima. Uz pomoć te prekrasne životinje kroz povijest lakše su se obavljali poslovi na polju, vodili ratovi, prevaljivali kilometri...

Danas konje možemo gledati na raznim sportskim natjecanjima ili osobno uživati na njihovim ledjima zbog rekreacije. Konj je vrlo društvena životinja i ima veliku sposobnost percepcije te sluša jahačev govor tijela. Jahanjem se jačaju svi mišići jer se gotovo cijelo tijelo jahača na konju neprestano giba, ono usklađuje tjelesnu motoriku, potiče rad srca i probavu. No, učenjem kontroliranog ponašanja tijekom jahanja čovjek razvija jedinstvenu povezanost sa životinjom, što pomaže razvoju samopouzdanja, koncentracije, povjerenja i strpljenja. Uza sve to, jahanje podrazumijeva boravak na svježem zraku, a druženje s drugim jahačima i zajednička briga za konje stvara čvrsta prijateljstva, najbolje to znaju Nada Zorko i njen sin Mladen Dakić, osnivači «Konjičkog kluba Vrbovec», udruge za terapijsko jahanje «Nada – Vrbovec», staračkog doma za konje, a sve to na imanju u Konaku pored Vrbovca.

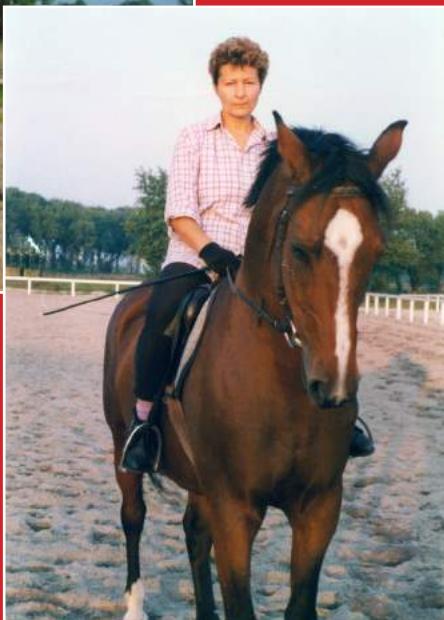
C'est la vie

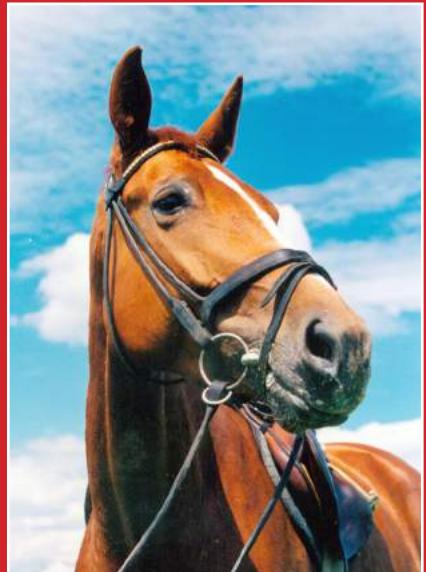
Nada i Kan, Konak 2010.

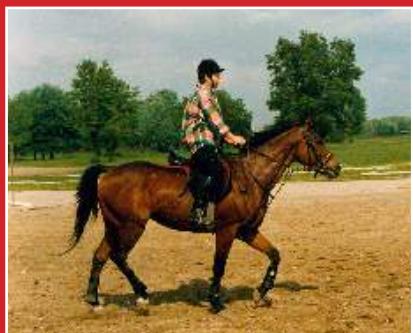
Nada, Astra i Peny Konak 2006.

Nada i Ken, Zagrebački hipodrom 1990.

Dea 1992.

Nada i Koren, Zagrebački hipodrom 1998.

Nada i Koren,
Zagrebački hipodrom 1992.

POČECI

NADA ZORKO

Nada Zorko je oduvijek voljela životinje. Konje posebno. Tako je i počela provoditi sve više vremena na zagrebačkom Hipodromu. Tu joj je za oko i srce zapeo konj Ken, čiji je vlasnik i danas profesor sa Strojarskog fakulteta Nikola Šerman, Zbog profesorove zauzetosti Nada je preuzimala sve veću brigu o Kenu, na kojem je kao mali dječak naučio jahati i njezin sin Mladen, i to je potrajalo dvadeset godina. Uvijek je govorila da će Kena jednom uzeti k sebi na imanje kad ga bude imala.

Nada je tako godinama sve slobodno vrijeme provodila sa životinjama. Iako po zanimanju prometni tehničar i učitelj jahanja Nada je radila kao fakturistica u Ledu. Od pola sedam do pola tri bila bi zaokupljena brojkama i telefoniranjem, zatim bi otrčala kući pa sa svojim četveronožnim mješancem Benom nastavljala prema hipodromu, gdje ju je veselim rzanjem dočekivao konj Ken. Njihove su bile sve staze i livade sve do navečer. Samo tako mogla je preživjeti uredski posao.

Bilo je tu i nesreća sa konjima.

«Dogodilo se to zbog nepažnje. Ne razmišljajući pogladiла sam konja Kena, a ne i psa Bena. Tada je pas zaključio da mora uzeti stvar u svoje ruke i kad nisam gledala,

za njušku je ugrizao Kena. Konj se preplašio i proeo na zadnje noge, baš iznad mene. Htio me je preskociti, ali nije uspio. Pogodio me kopitom u glavu. Liječnik je ustanovio i ozljede rebara i bubrega...», priča Nada svoje dogodovštine sa životinjama, koje su danas središte njena svijeta.

Ozljeda je možda spriječila Nadu Zorko da se bavi sportskim jahanjem, ali to je nije odvratilo od ljubavi prema tim životinjama.

Davno sanjani plan o vlastitom imanju pretvorila je u zbilju kada su je proglašili tehnološkim viškom. „Prodala sam stan u Zagrebu, kupila imanje u Vrbovcu i ovdje živimo od 1998. godine”, prisjeća se Nada Zorko.

«Kupili smo šest jutara zemlje s kućom i štalom u Konaku 26, nedaleko od Vrbovca. Moj danas 42-godišnji sin Mladen, inače agronom, učitelj jahanja i sudac u preponskom jahanju, također ljubitelj životinja, i ja napokon smo mogli držati svoje kućne ljubimice a da ne smetamo susjedima ili ikoga ugrožavamo. Kuća koju smo kupili bila je u toliko derutnom stan-

Nada i Moonlight, Lonjica 2000.

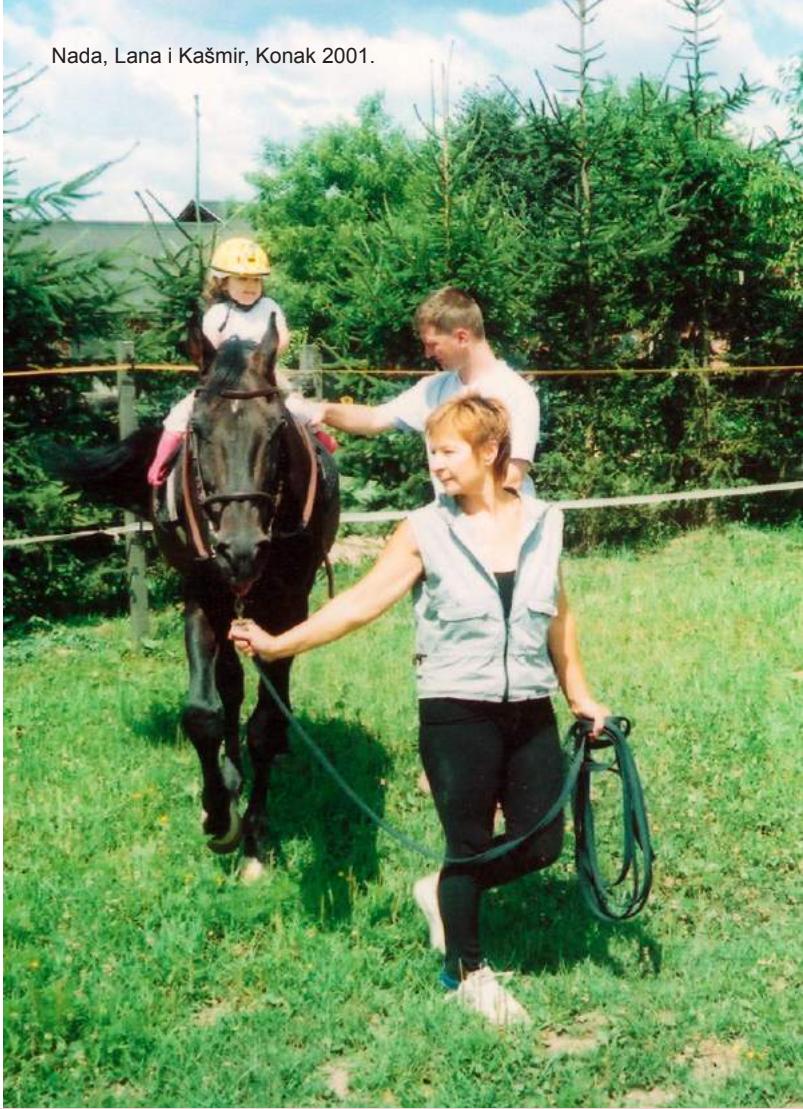

Nada i Kan, Konak 2009.

ju da se činilo kao da vise nitko nikada u njoj neće stanovaći. Ljudi su me malo u čudu gledali, ali brzo sam ih razuvjerila. Danas je to krasna kuća sa štalama», objašnjava Nada i nastavlja: «Jednostavno više nisam mogla ostati u gradu, zov prirode bio je jači. Osim toga, nakon teške prometne nesreće bila sam skoro otpisana. No, uspješno sam se oporavila i prekvalificirala u voditelja terapijskog jahanja. Ne treba se u životu ničega bojati. Iako sam imala dvije saobraćajke, nastavila sam voziti auto. I ne samo to, vozim traktor, motor i kamion».

U Vrbovec su najprije stigla dva konja, a danas ih imaju 19. Kao Konjički klub Vrbovec registrirali su se 2002. godine. Nekoliko konja u njihovu je vlasništvu, dio konja čuvaju,

Nada, Lana i Kašmir, Konak 2001.

za sto im vlasnici plaćaju naknadu, a mali dio svojevrsni je starački dom za konje koje vlasnici trebaju negdje zbrinuti.

S vremenom, Nada je naučila razgovarati sa svojim četveronošcima, raspoznavati njihova raspoloženja, veselje, strah ili tugu. Jedno joj govori veselo rzanje s podignutim ušima, a drugo spuštena uha. «Kada jašem, osjećam kako se stapam sa svojim konjem. Kako postajemo jedno. On razumije što ja mislim, a ja razumijem njegove namjere...», pojašnjava svoj odnos s konjima Nada Zorko.

Nada, Ken, Ben i Fredy, Konak 1999.

Mladen i Slon, 1976.

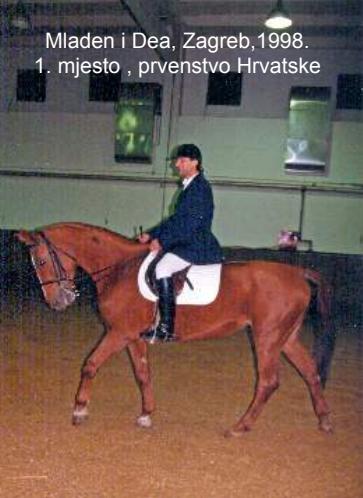
Mladen i Magarac, 1981.

Mladen i Alf,
Križevci, 2000.
5. mjesto

Mladen i Spirit,
Lipik, 2003.

Mladen i Dea, Zagreb, 1998.
1. mjesto , prvenstvo Hrvatske

MLADEN DAKIĆ

Mladen Dakić osvajač je prvog hrvatskog prvenstva u dresurnom jahanju kojim se aktivno bavi i danas.

Mladen Dakić, tridesetpetogodišnji zaljubljenik u konje i sve što je povezano s njima, osvojio je 1998. godine titulu državnog prvakata Hrvatske u dresurnom jahanju, a prije dvije godine bio je trećeplasirani u istoj disciplini. S petnaest godina na zagrebačkom hipodromu po prvi je put sjeo na konja inspiriran protagonistima kubojskih filmova, a potom završio školu jahanja. No, ubrzo mu jahanje postaje glavna životna preokupacija. Najprije se počeo baviti preponskim, a kasnije dresurnim jahanjem.

Mladen i Dea, Zagreb, 1997.

Mladen i Čarla, Zagreb, 2003. 3. mjesto

Mladen i Darle, Zagreb,2004.
1. mjesto

Mladen i FRU – FRU , Zagrebački hipodrom, 1992

Mladen i Darle, Zagreb, 2004., KUR, 1.Mjesto

Mladen i Fru – Fru ,
Zagrebački hipodrom,
1993.

Krajem devedesetih kvalifikaciju za učitelja jahanja stekao je na konjičkoj akademiji u Ljubljani koja djeluje u organizaciji tamošnjeg Konjičkog saveza. Zbog konja se, napisljektu, s majkom preselio iz Zagreba u okolicu Vrbovca, gdje je na prostranom imanju osnovao konjički klub. Iako se u sportskom smislu pred njim nazirala izvrsna jahačka karijera, a s time i nužnost odlaska u neku od europskih prijestolnica konjičkog sporta, poput Austrije, Njemačke, Britanije ili susjedne Slovenije u kojoj se natjecao nekoliko puta, mladi inženjer agronomije odabrao je don-kihotski, hrvatski put. Sve osobne potencijale usmjerio je na razvijanje terapijskog jahanja.

Mladen i Fru-fra, Lipanjski turnir, 1993.

Mladen i Darle, Konak, 2007.

Mladen i Krabbe,
Samobor 2005.
dvorac grofa
Draškovića,
prikaz dresurnog
jahanja

KONJI I BAROK

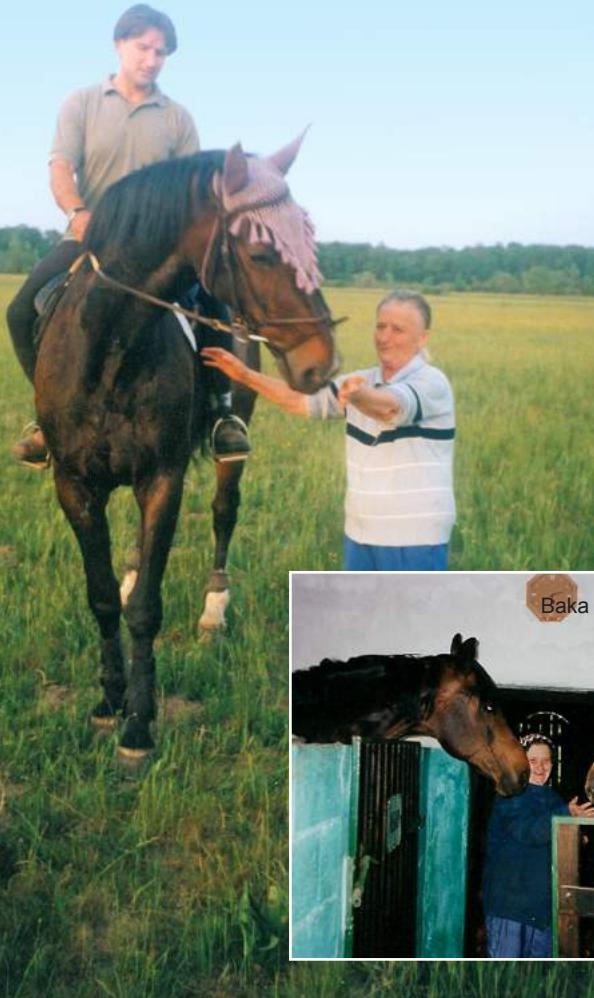
Kada govorimo o Mladenu moramo spomenuti još jednu stvar a to je Udruga Lipicanska barokna raskoš

«Vodimo vas u snove o baroku, prinčevima, princezama, markizima i barunima, šuškavim krinolinama, draguljima, dvorskim svečanostima, zlatnim kočijama baršunu i grimizu. Put po baroknoj prošlosti prolazi se pomoću negdašnjih carskih bijelih lipicanaca...»

Tako otprilike u svojim predstavama - plesu bijelih konja - višegodišnji prijatelji, Zvjezdana Klarić, Maša Reljić, Željko Marović i Mladen Dakić ljubav prema konjima i svoju umješnost jahanja predstavljaju onoj publici koja se uz njihovu pomoć želi otisnuti u doba raskoši, blještavila i carskih parada. Oni od 2003. godine, kao četvorka s programom »Barok i lipicanci« nastupaju na raznim priredbama i kulturnim manifestacijama. Ujedno su i osnivači udruge Lipicanska barokna raskoš. Devedeset članova udruge čuva u Hrvatskoj tradiciju glasovite Španjolske jahačke škole iz Beča i oživljava hrvatske dvorce.

Baka, Mladen i Darle
Konak 2004.

Nada, Mladen, Astra i Lord off rings, Konak 2003.

Baka hrani Kena i Astru 2000.

Druženje nakon jahanja, 1999.

KONJIČKI KLUB VRBOVEC

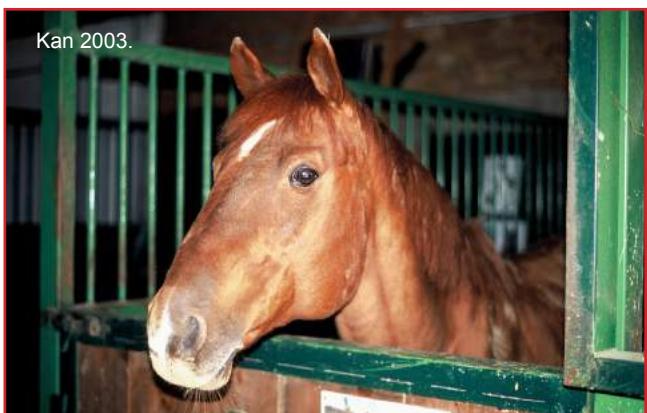
«Ljubav prema konjima u našoj je kući postojala oduvijek. Sin i ja svakodnevno smo odlazili na hipodrom i tamo se družili s konjima. Mladen se aktivno bavi sportskim jahanjem, a ja sam jahala rekreativno. Imali smo ideju da osnujemo konjički klub u kojem bi bilo mesta i za zbrinjavanje starih konja. Kad sam prodala svoj stan na zagrebačkom Jarunu i kupila neveliko imanje u selu Konaku - to smo i ostvarili...», prisjeća se motiva osnivanja konjičkog kluba Vrbovec Nada Zorko.

Tu se može učiti jahati, djeca se mogu upoznati s najljepšim i najponosnijim životnjama na svijetu, ali i udomiti vremešnoga konja te ga tako spasiti od okrutna kraja.

Osnivačka Skupština Konjičkog kluba "Vrbovec" održana je u Konaku, gdje mu je i danas sjedište, dana 25.03.2002. godine. Kao i sve ostale takve klubove, osnovali su ga zaljubljenici u konje i jahanje, pri čemu je osnovni cilj druženje s ljubimcima izvan gradskog okruženja, odnosno u prirodi. Nadalje, spomenimo i natjecanja te želju za postizanjem što boljih sportskih rezultata. Štala konjičkog kluba Vrbovec ima dva dijela, sportski dio te dio u kojem su stariji konji.

- Kao djelatnost klub si je zadao slijedeće:
- planiranje razvoja konjičkog sporta
 - organiziranje i provođenje redovitih sustavnih treninga članova radi pripreme za natjecanja
 - poduka i trening djece i mladeži
 - organiziranje i sudjelovanje u organiziraju sportskih priredbi, natjecanja i manifestacija
 - skrb o izgradnji, održavanju i korištenju i upravljanju sportskim objektima
 - poduzimanje mjera i stvaranje uvjeta za unapređenje stručnog rada, skrb o zdravlju i zdravstvenoj zaštiti članova Kluba
 - ukupnom aktivnošću bavljenja sportom – moralno, etički i odgojno djelovati na članstvo.

Konji u konjičkom klubu Vrbovec smješteni su u štalama s boksovima, a četiri ograđena ispusta ukupne površine četiri hektara omogućuju konjima ispašu i prostran djelokrug za slobodno kretanje.

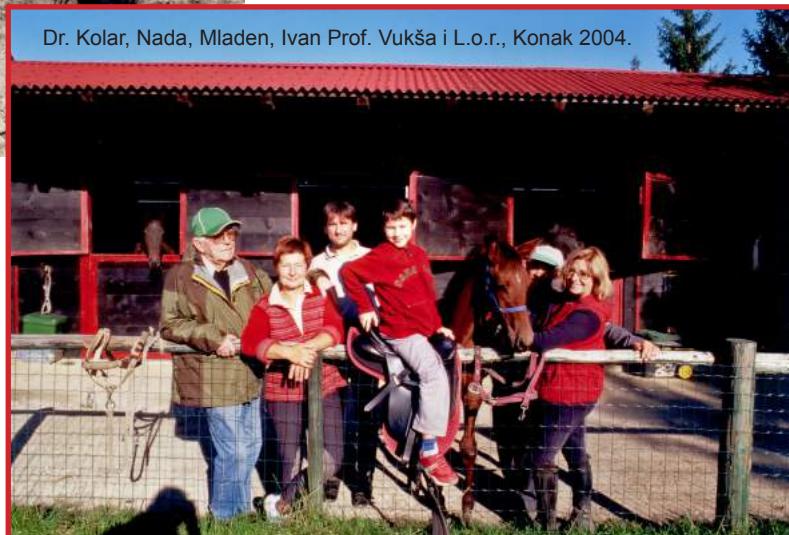
Kan 2003.

Mladen i Darle, Konak 2003.

Za jahanje je na raspolaganju ograđeni pješčani prostor manje površine 60x30 metara, dok su obližnje livade i petnaestak kilometara šumskog puta uz rječicu Črnec izvrsno okruženje za terensko jahanje. Za terapijsko jahanje za djecu i osobe s osobnim potrebama pod okriljem udruge Nada klub ima sedam konja dresiranih upravo za tu namjenu. Konje za terapijsko jahanje, naime, karakterizira blaga, neeksplozivna čud, a udruge koje se bave hipoterapijom moraju imati licenciju Hrvatskog terapijskog saveza.

Dr. Kolar, Nada, Mladen, Ivan Prof. Vukša i L.o.r., Konak 2004.

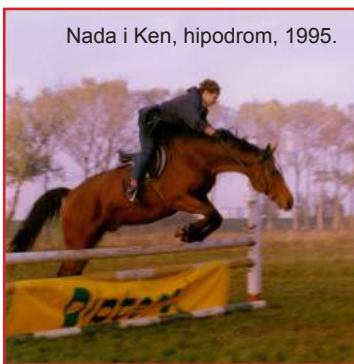
Nada i Ken, Konak 2004.

Nada i Ken, hipodrom, 1995.

Fru – Fru , hipodrom , 1992.
lipanjski turnir , 4. mjesto

NADA - UDRUGA ZA TERAPIJSKO JAHANJE

U želji i svrhu pomaganja djeci i osobama s posebnim potrebama, Nada Zorko osnovala je udrugu za terapijsko jahanje «Nada – Vrbovec». »Nada« je jedna od prvih udruga u Hrvatskoj koja je počela provoditi terapijsko jahanje za djecu s teškoćama poput cerebralne paralize, mišićne distrofije, Downova sindroma, autizma i sličnih, a mali korisnici satove jahanja ne plačaju.

»Terapijskim jahanjem sam se htjela baviti jer sam htjela pomoći djeci s poteškoćama i barem im uljepšati dan. Djeca su zadovoljna, a i roditelji. Ipak, za bilo kakav napredak potrebno je kontinuirano dolaziti«, objasnila je Zorko.

Udruga Nada -Vrbovec od 2006. godine nudi program terapijskog jahanja djeci s teškoćama u razvoju i osobama s invaliditetom sa šireg zagrebačkog područja. Na samom početku satovi terapijskog jahanja su se provodili na jednom konju, a provodila su ih 2 volontera za 10-ero djece s teškoćama u razvoju. Danas su kapaciteti znatno proširenji - Udruga posjeduje 7 konja, broj volontera se povećao na 9 volontera, a broj korisnika na 32 korisnika. Udruga je pri Hrvatskom savezu za terapijsko jahanje educirala osobe za voditelje terapijskog jahanja. Pored projekta terapijskog jahanja, Udruga od 2007. godine provodi i projekt škole jahanja i rekreativskog jahanja za ostalu djecu i građane zainteresirane za konjičke aktivnosti.

službeni logotip udruge Nada (Bruketa&Žinić)

Udruga je uspješno provedla nekoliko projekata i inicijativa: projekt Znam da mogu" (izrada rampe za pojahivanje, terapijsko jahanje, 2007.); projekt „Konj moj prijatelj“ (uređenje poligona za provedbu terapijskog jahanja, terapijsko jahanje, 2008.); projekt Humanitarni telefon (video spot i humanitarni telefon za donacije, 2009.), projekt “Seminar i trening za voditelje terapijskog jahanja” (2010.) i inicijativa „Želim hodati“ (kupovina opreme za terapijsko jahanje, 2010.).

Terapijsko jahanje je metoda rehabilitacije i rekreacije kojom se uz pomoć konja i aktivnosti koje uključuju konje postižu mnogobrojni pozitivni učinci na psihofizičko zdravlje i socijalizaciju djece s teškoćama u razvoju i osoba s invaliditetom. Satove terapijskog jahanja organizira i vodi voditeljica terapijskog jahanja Nada Zorko i njezin sin Mladen Dakić, instruktor terapijskog jahanja. U provedbi aktivnosti voditelji ma pomažu mnogobrojni volonteri.

Sat terapijskog jahanja je strukturiran na način da uključuje: pojahivanje, provjeru opreme i prilagodbu stremena, vježbe na konju, najavu teme i demonstraciju, rad na navedenoj temi, igru ili neku drugu zabavnu aktivnost. Prije procesa terapijskog jahanja potrebno je konje dovesti u kondiciju, a nakon procesa terapijskog jahanja očistiti konje i svu jahačku opremu, a što čini voditelji aktivnosti uz pomoć volontera.

“Kod nas najčešće dolaze djeca s cerebralnom paralizom, Downovim sindromom... Jahanje uključuje dijete, volontera koji vodi konja i pratioca koji drži dijete te profesionalnog instruktora koji daje upute”, objašnjava Nada Zorko. Volonteri dolaze iz Vrbovečke udruge mladih koji inače pomažu starijim i nemoćnim osobama.

“Kad vidite bolesno dijete kako je najprije ukočeno na konju i kasnije se počne opuštati, to je neopisiv osjećaj... Konj je životinja čija energija ima vrlo pozitivno djelovanje”, kaže Nada Zorko.

Andrea i Lord, Konak 2009.

Ana i Grom, Konak 2007.

Tomislav i Fabian, Konak 2011.

Jana i Lord 2008.

Ivona i Fabio, Konak 2008.

Paula i Grom kao modeli za akciju "Hodaj sa mnom" 2008.

«Za provođenje terapije uz pacijenta mora biti vodič konja i pratitelj jahača. Da bi se mogao koristiti u terapiji, konj se obučava oko dvije godine», kaže Mladen, «a da bi ostali aktivni u radu s invalidima svakog se dana trebaju kretati, projahivati, valja im održavati kondiciju... Također životinja mora biti mirne naravi, a najbolje su pasmine za takav rad lipicanci, Hrvatski posavac, holštajneri i hanoveranci. Posla oko životinja je dosta, ali mnogo je i zainteresiranih osoba.»

“Dok u Sloveniji postoji 95 klubova koji imaju licencirane instruktore jahanja obrazovane na konjičkoj akademiji u Ljubljani, u Hrvatskoj je tek desetak kvalitetnih ‘inozemnih’ diploma jer u nas nema akademije”, govori Mladen Dakić.

Petar, Ivanka i lord, 2006.

Vita i Peny, 2011.

“Sada imamo 38 polaznika terapijskog jahanja i činjenica je - mada se to široj javnosti, a često i liječnicima čini marginalnim terapijskim postupkom - da niti jedan maser ne može koliko konj svojim kretanjem olakšati i relaksirati dijete ili osobu koja trpi od downovog sindroma, multiple skleroze, osteoporoze, cerebralne paralize, nekih tipova autizma. Efekt masaže koji proizlazi iz ritmičkog kretanja životinje povećava se terapijskim jahanjem jer bolesnik ne sjedi u sedlu već upotrebljava samo pomoći kolar i u direktnoj je povezanosti s pokretom konja. Kod distrofije mišića, na primjer, terapijskim jahanjem izravno se usporava propadanje mišićnog

Volonterka Nina,Petar i Lord, 2008.

tkiva”, kaže instruktor terapijskog jahanja.

“Prema nekim istraživanjima procjenjuje se da svako četvrti ili peto dijete u Hrvatskoj ima teškoća koje bi se moglo ublažiti jahanjem”, tvrdi Dakić.

Da nije riječ o otkrivanju tople vode ili mondenoj kvaziliječničkoj inovaciji potvrđuje povijest terapijskog jahanja koja seže u antiku. U rimsko doba već se došlo do zapažanja kako čovjek s tjelesnim poremećajima kretanjem na konju poboljšava ravnotežu, da ga životinja opušta. «Naravno, pacijent mora za terapijsko jahanje imati dozvolu liječnika specijalista jer postoje mnoge kontraindikacije koje mogu biti vrlo ozbiljne za bolesnika», priča Mladen Dakić.

Dosad je u terapijsko jahanje bilo uključeno više od tridesetak djece, većim dijelom iz Zagreba, Svetog Ivana Zeline, Dugog Sela, Sesveta, Ivanić Grada i Vrbovca. Broj djece i učestalost njihovih dolazaka varira ovisno o vremenskim prilikama i mogućnostima njihovih roditelja da izdvoje potrebno vrijeme i novac. Participacija u troškovima programa simbolična je u odnosu na realne troškove, pa program terapijskog i rehabilitacijskog jahanja ne bi mogao opstati samostalno, bez oslonca na vanjske donacije i ostale aktivnosti kluba.

Korisnici terapijskog jahanja

Roditelji oboljele djece puni su pohvala na račun udruge Nada. Krešo Ročić dovodi svoju sedmogodišnju kćerkicu Anu i kaže kako je jahanjem postigla kudikamo bolje držanje unatoč cerebralnoj paralizi, a Duško Mićanović oduševljen je što su njegove 3,5-godišnje blizanke Mia i Lana u Konaku dobole nadu kako će za koju godinu moći stati na svoje noge.

Osim terapijskog jahanja udruga «Nada – Vrbovec» provodi i glazboterapiju u prirodi.

Glazboterapija je relativno nov oblik terapije kojom se uz pomoć glazbe, plesa instrumenata i pjevanja liječe razne psihičke bolesti, bolesti ovisnosti i psihosomatske tegobe. Iznimno je velika i uloga glazboterapije u svakodnevnom opuštanju i jačanju zdravlja. Udruga glazboterapiju organizira u prirodi što kod korisnika još više ojačava povezanost s prirom i svojim unutarnjim čuvtvima.

Andreja i Lord, Dajana i Emily, 2010.

Dejan hipoterapeut, Marijo Rucner, Paula i Fabio, 2010.

Glazboterapiju vodi poznata glazbenica klasične glazbe Snježana Rucner uz pomoć svojeg gudačkog kvarteta Rucner. Ova je aktivnost posebice namijenjena svoj djeci s teškoćama u razvoju i osobama s invaliditetom koji se zbog svojih oštećenja ne mogu uključiti u ostale aktivnosti Udruge.

Adrijan i Grom, 2008.

Matea i Grom, 2008.

Dajana.

Antonio i Grom, 2008.

Andreja i Kašmir, 2011.

DRUGI MEDIJI O NADI

Udruga "Nada" od samih početaka surađuje sa svim medijima prisutnim u domovini. U slučaju udruge Nada to je itekako nužno kako bi se što više ljudi upoznalo i uključilo u rad terapijskog jahanja. Zahvaljujući odjeku u medijima mnoge uspješne tvrtke i pojedinci poklonili su nam svoju pažnju i tako pomogli u radu i napredovanju.

Snimljene su mnoge reportaže, specijalne emisije a dnevni i tjedna štampa pisala je o nama. Na slijedećih nekoliko stranica nalazi se mali pregled.

“Budi mi prijatelj “ 2011.

Sanja Doležal i Paola - RTL Exploziv specijal 2008.

Udruga "RTL pomaže djeci" 2007.

30.4. | 1.5.2008.

Glumci zbog djece hodali 13 sati

Glumci Mario Mlinarić, Boris Mirković i Petar Čabov s još četvero prijatelja hodali su od Bjelovara do Zagreba. Ispiratio ih je bjelovarski gradonačelnik, a dočekao zagrebački. Hodali su 13 sati, a sa sobom nosili ključ kuge, koji je tvrtka Ytong darovala rehabilitacijskom jahačkom centru "Nada". Na putu ih je pratila kiša, a doobili su i krvave žuljeve na nogama. (ss)

slikovnica "Savršen svijet" 2010.

Mladenov intervju u časopisu "Banka" 2007.

Jutarnji LIST

Neprocjenjiv dar Konj legendarnog voditelja pomagat će oboljelima

Mlakar darovao Fabijana za terapijsko jahanje

Udruga Nada dobila je svog 11. konja

/oditelj je četiri godine
io suvlasnik konja Fabi-
ana, a planira ga posjec-
ati i u Vrbovcu gdje će s-
a njega brinuti članovi
druge Nada

MARTINA KUTEROVAC
ZAGREB
egendarni televizijski oditelj Oliver Mlakar je prošao od svog konjaka, ma, kojeg je prije četiri godine kupio zajedno s prijateljem veterinarom Branimijem Špoljarićem.

Oliver je, u dogovoru s im, konja donirao Udržu za rapijsko i rekreacijsko jahanje Nada - Vrbovec.

- Fabijan je bio smješten u inžičkom klubu u Zaprešiću, budući da Bruno i ja nismo bili dovoljno vremena da ga sto posjećujemo i da nije bio voljno 'koristišen', odlučili su ga donirati.

ibijan već preseljen

udrugu Nada i njihove ak-
nosti znamo već dugo, ima-
izvrsne uvjete za držanje
njih, a mislili smo da bi ga bilo
ljepo donirati upravo njim,
da i on pomaže onima ko-

• [View Details](#)

Oliver Mišakar i njegov prijatelj Brun Ljolja četiri su godine bili suvlasnici Fabijana.

jima je potrebna terapija jahanjem - ispričao je voditelj

U programu 35 djece

Mlakarov dojučerašnji dišnji ljubimac Fabi madarske pasmine n

Mlakar je dodao da će Fabijana, koju je već smješten u svoj novi dom u Vrbovcu pored Zagreba, i dalje redovito posjećivati, budući da se nije "odse- vrijedi oko 37.000 kuna, kako kažu u Udrži, a program jahanja uključuje djece iz Zagreba i ostale Fabijanova vrijednost.

vog je neprocjenjiva.

Televizijском voditelju i njegovu prijatelju Bruni u ime svih malih jahača i članova Udruge, koja raspolaže s još deset konja za terapijsko jahanje, zahvalila je i njezina predsjednica Nada Zorko. *

Oliver Mlakar - Jutarnji list 2008.

RTL2 Emisija o kućnim ljubimcima "Mjau,vau" 2011.

RTL

Godišnja nagrada
grada Vrbovca za
2012.

REPUBLIKA HRVATSKA
ZAGREBAČKA ŽUPANIJA
GRAD VRBOVEC
GRADSKO VJEĆE

Na temelju člana 9. Odluke o nagradama i priznanjima Grada Vrbovca ("Glasnik Zagrebačke županije" broj 11/96) na prijedlog Odbora za
djelatnost nagrada i priznanja, održanog 7. svibnja 2012. godine,

Gradsko vijeće Grada Vrbovca
na sjednici održanoj 17. svibnja 2012. godine

DODJELJUJE

UDRUZI "NADA"

ZAGREBAČKA ŽUPANIJA
GRAD VRBOVEC
Gradski vijeće
GRADSKO VJEĆE
http://vrbovec.org

Sanja Doležal i Iva-
na Vujnović,
RTL

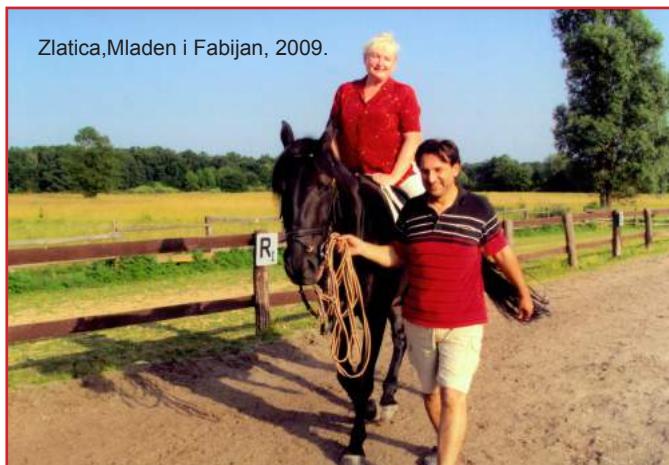

MJESTO ZA REKREACIJU

Naše imanje u Konaku idealno je za jahače rekreativce, amatere i profesionalce. Nas posjećuju ljubitelji prirode i životinja. Naravno osim konja ovdje mogu vidjeti pse, ovce, koze, guske te mnoge druge domaće životinje. Posjetitelji koji odluče prošetati do obližnje šume ili jahati nasipom obližnje riječice mogu biti nagrađeni viđenjem i pokoje divlje životinje. Najčešće su to srne ili fazani koji su našli utočište u ovoj još uvijek čistoj i nedirnutoj prirodi.

Jarac Frutek - maskota i Nada

Zlatica,Mladen i Fabijan, 2009.

Mladen,Nada, Zlatica, Mladen i Fabijan,Lord 2009.

Maca, Mladen i Vendija

Pipaluk

Radimazl 1979

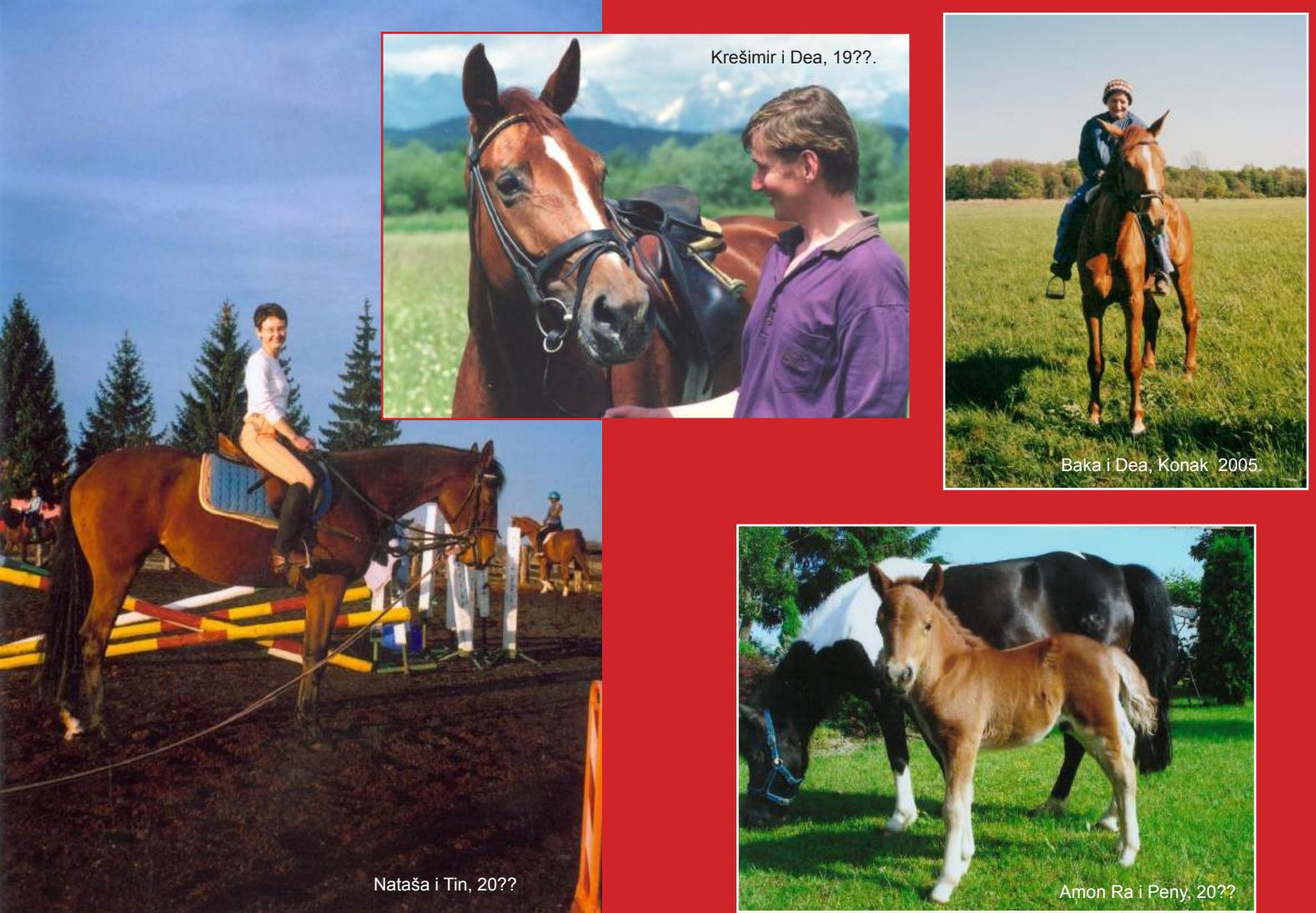
Sunčica Živić

Lada, Mladen i ????

Volonterke iz tvrtke DM

Nataša i Tin, 20??

Krešimir i Dea, 19??.

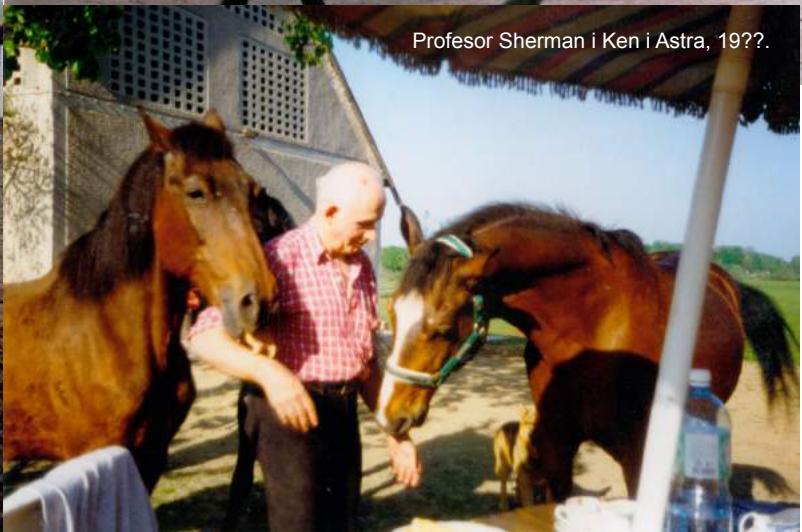
Baka i Dea, Konak 2005.

Amon Ra i Peny, 20??

Profesor Sherman i Ken, 19??.

Profesor Sherman i Ken i Astra, 19??.

Baka Ljudmila i Lord, 2009.

OSTALI STANOVNICI IMANJA NADA

STARACKI DOM ZA KONJE

«Kod mene se i kokica prevrne i ugine od starosti. Onda je zakopamo. Nipošto ne završi u nečijem tanjuru. Baš kao i konji», započinje priču o ovoj temi Nada Zorko, vlasnica svojevrsnog doma za stare životinje, pansiona za konje svih dobi.

Nadinu životinjsku farmu, smještenu u selu Konak pored Vrbovca, pronaći ćete po figuri bijelog konja na ulazu. Tu je svoj dom i posljednje utočište do sada našlo čak 18 konja, 12 pasa, mace, magarac, zečevi, kokice, ovce, pa čak i mala japanska ukrasna svinja.

Umirovjenički dom na ovom imanju jedinstvena je kuća skrbi za starije u Hrvatskoj jer u njoj ne borave ljudi nego konji. Naime, u sklopu konjičkog kluba Vrbovec već godinama djeluje, koliko je poznato, jedini umirovljenički dom za konje.

«Neke smo konje sami nabavili, a udomili smo i one koje su njihovi vlasnici napustili zbog nemara, neimaštine ili starosti. Jednostavno se bojim da ne dođu u krive ruke ili završe u klaonici», emotivna je Nada Zorko.

U ovoj posebnoj štali nalaze se konji koji su prošli veći dio svojeg životnog puta te koji tu ljenčare i međusobno

Zorin 2003.

Zorin,Nikola i Levada 2003.

Nikola i Levada 2003.

Ken 2003.

se druže "prisjećajući" se svojih uspomena. Nekada se među njima nalazila i Astra. Kobila Astra bila je hrvatska, ako ne i svjetska rekorderka po starosti. Imala je 35 godina, što je gotovo dvostruko više od prosječnog konjskog vijeka.

«Astra je odrasla u Vojvodini nakon čega je prodana za Italiju kao četverogodišnja kobila. Međutim, na putu prema Italiji, u sabirnom centru u Zagrebu, jedan mladi veterinar primijetio ju je i kupio, te ju time spasio od zle sudbine. Astra je završila na zagrebačkom hipodromu. Ispočetka je bila divlja, udarala je i grizla. Poslije nekog vremena ipak su je ukrotili i ujahali. Nastupala je Astra potom na turnirima i postizala veoma dobre rezultate. Postala je, naime, trofejna preponašica, a iako neki konji već s 15-ak godina (neki i mnogo prije) odu u mirovinu, Astra je preko prepona do 1,10 metara skakala do svoje 25.godine. Tu kod nas proživjela je svoje umirovljeničke dane i dočekala svoj kraj uz pažnju i njegu kakvu samo svaki konj može poželjeti», prisjeća se sa sjetom i tugom Nada svoje mezimice koju je poznavala još sa zagrebačkog Hipodroma gdje je rekreacijski jahala.

Uz Vrbovčane, ovdje uglavnom dolaze ljubitelji konja iz Zagreba. Imaju li svoje stare ljubimce, a ne znaju kamo s njima - dovode ih u ovaj jedinstveni "starački dom".

Djeluju i kao rehabilitacijski centar jer bolesne konje vlasnici često dovode upravo njima i ostavljaju ih tamo dok ne ozdrave.

«Da se isplati - baš i ne, ali ovo ionako radimo iz ljubavi. Da je zbog novca, nikada ove farme ne bi ni bilo. Pa tko bi dizao konja kad padne? Dali bi injekciju i poslali ga u klaonicu», završava Nada ovu priču.

Astra (33 god.) najstarija kobila u Hrvatskoj 2003.

SPONZORI koji pomažu rad udruge Nada:

Udruga RTL pomaže djeci ,
Zagrebačka županija,
Gradsko poglavarstvo grada Vrbovca,
Zagrebačka Banka,
Svjetska Banka ,
Zaklada Adris,
T-HT ,
Johonson & Johonson ,
Turistička zajednica grada Zagreba ,
Pliva d.d ,
Jeka jet d.o.o.,
Ruber d.o.o. ,
HZ Cargo d.o.o.,
Moj Telekom d.o.o.,
Recro d.d.,
Kamgrad d.o.o,
Zracna Luka ,
Gradski ured za poljoprivredu i šumarstvo zagreb,
DM - drogerie markt,
HP - hrvatska posta,
Ministarstvo regionalnog razvoja, šumarstva i vod-
nog gospodarstva ,

Veterinarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu,
Hrvatska elektroprivreda ,
Combis d.o.o. ,
Javna ustanova nacionalni park krka Šibenik,
Agencija za lijekove i medicinska pomagala,
Hrvatska turistička zajednica,
Hrvatska franjevačka provincija,
Živa voda d.o.o. ,
Ljekarna coner ,
Klima oprema,
Elektroobjekti d.o.o. ,
Baker tilly discordia,
Fasek engineernd and trading d.o.o. ,
Zagrebtrans ,
Digitel,
Velebit osiguranje ,
Međunarodni klub žena,
Radio Vrbovec

UDRUGE PRIJATELJI

Udruga štagalj
Udrga srce
Udruga jedni za druge
Udruga amorevera

